

**PRETOČNI
KOT
ŽIVO SREBRO**
—
DEDIŠČINA,
ELEMENT SREČEVANJA
IN POVEZOVANJA

V četrtek, 7. marca 2024, ob 18. uri
v gradu Gewerkenegg v Idriji

**PRETOČNI KOT ŽIVO SREBRO!
DEDIŠČINA, ELEMENT SREČEVANJA IN POVEZOVANJA**

Mala galerija, 7. marec–7. maj 2024

Idejna zasnova: Marija Terpin Mlinar, Vanja Jež Strel

Vsebina in razstavna besedila: Marija Terpin Mlinar

Predmeti in fotografije v zasebni lasti: Nerzina Abdić, Ahmed Doglod, Meliha Dugonjić, Semira Huskić, Snežana Janjić, Sanela Merdanović, Nada Paunovska, Arben Reqjebegaj, Ricardo Smith, Aleksander Stajić, Vernada Šahdanović, Nataša Todoroska, Nermin Uzejnović, Lindita Zeqiri

Pomoč pri razstavi: Matic Čar

Risbe/poslikave: PADALCI, Irena Gubanc, Teja Jalovec

Snemanje in montaža videa: Bojan Tavčar

Jezikovni pregled: Izobraževanje, Vanja Jež Strel, s. p.

Oblikovanje razstave: PADALCI, Irena Gubanc, Teja Jalovec

Razstavna oprema: KARTONAŽA Mihela Primožič, s. p.

Tisk panojev: Mipos, d. o. o.

Tehnična izvedba: Stane Mavri, Matic Čar in Marija Terpin Mlinar,
Mestni muzej Idrija; Vanja Jež Strel

Projekt je potekal v okviru programa Začetna integracija priseljencev, ICRA, d. o. o.

—
Muzejski list št. 76

Izdal in založil: Mestni muzej Idrija, zanj dr. Miha Kosmač

Besedilo: Marija Terpin Mlinar, Vanja Jež Strel

Jezikovni pregled: Izobraževanje, Vanja Jež Strel, s. p.

Fotografije: Marko Škerlavaj

Oblikovanje: PADALCI, Irena Gubanc, Teja Jalovec

Tisk zgibanke: Mipos, d. o. o.

Naklada: 300 izvodov

Idrija, februar 2024

Izvedbo razstave sta podprla:

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA KULTURO

OBČINA IDRIJA

*Vabimo vas
na odprtje
muzejske razstave*

—
Dediščina ima veliko povezovalno moč. (S)poznavanje namreč pomaga razbijati tudi predsodke. S pomočjo predstavljanja dediščine smo želeli priseljencem olajšati proces vključevanja v idrijsko okolje. Na razstavi se nam predstavljajo z delci svojega doma.

Odprtje bomo obogatili z veččutno izkušnjo okušanja kulinarčnih dobrot z Balkana in izbornim programom iz anglosaške glasbene zakladnice.

V Mali galeriji na idrijskem gradu si razstavo lahko ogledate do 7. maja 2024. Obisk je brezplačen.

Dogodek se fotografira/snema. Posnetki so lahko javno objavljeni.

Predmete in zgodbe
so prispevali:
Nerzina Abdić
Ahmed Doglod
Melika Dugonjić
Semira Huskić
Snežana Tanjić
Sanela Merdanović
Nada Paunouska
Arben Reqjbegaj
Ricardo Smith
Aleksander Stajić
Vernada Šahdanović
Nataša Todoroska
Nermin Uzejnović
Lindita Zequiri

Predmet kot nosilec spomina na dom

Na razstavi se z izbranimi predmeti predstavljajo novi člani naše skupnosti.

Predmete, povezane s predniki, obredi, prenosom znanj in veščin, zgodovino krajev, so izbrali ali ustvarili po lastnem izboru. Spominjajo jih na dom, domače, domovino. So del družinske dediščine, novi uporabni predmeti, izdelani na tradicionalen način, ali izraz lastne ustvarjalnosti. Pobožajo, ogrejejo, zadišijo, zazvenijo.

Zgodbe teh predmetov, delcev njihovega doma, so zapisali v slovenskem in svojem maternem jeziku: srbščini, bosanščini, makedonščini, albanščini, angleščini in celo esperantu, da lahko tudi mi začutimo ritem in melodiko njihovega jezika. Ogled razstave dopolnjujejo izbrane fotografije in skladbe, saj vsi razumemo univerzalno govorico podobe in glasbe.

S preseljevanji so povezani številni miti in nekatere izmed njih naslavljamo na razstavi. Idrijska kotlina je vedno uspešno vključevala in sprejemala ljudi od drugod.

Priseljence sedanjega časa smo izzvali z vprašanjem, kako doživljajo nas in naš prostor. Odgovori vas utegnejo nemalo presenetiti.

O pretočnosti in odprtosti

Sodelujoči smo se povezali v manjšem izobraževalnem projektu in istoimenski razstavi pod naslovom, ki izvira iz lastnosti živega srebra. Je tekoče, izmuzljivo in za sabo ne pušča mokre sledi. Tudi vsak posameznik, ki zaradi različnih razlogov zapusti dom, mora biti pretočen in prisiljen prilagoditi se novim okoljem. Idrijska kotlina je bila nenazadnje stoletja vpeta v mednarodne okvire, z izmenjavo znanj in dobrin je povezovala države in celine ter sooblikovala moderno podobo sveta. Vzporedno ob tem se je razvijala tudi izvorna rudarska kultura.

S tematiko preseljevanja in jezikovne ter nacionalne raznolikosti v našem okolju smo na eni strani želeli olajšati proces vključevanja priseljencev v idrijsko okolje, obenem pa s spoznavanjem drugih kultur pripomoči k lažjemu sprejemanju. Med zastavljenimi cilji smo želeli doseči sodelovanje in povezovanje različnih ustanov, ki sodelujejo pri integraciji. S pomočjo izobraževanja o kulturi in slovenskem jeziku v praksi sporazumevanje uporabljamo kot orodje opolnomočenja, priseljence vključujemo v javni družbeni prostor, vzpostavljamo stike in presegamo predsodke. Z vključevanjem, dostopnostjo želimo doseči tudi občinstvo, ki se doslej ni čutilo posebej nagovorjeno.

Sedanost in preteklost sta povezani tudi v prostoru: večina priseljencev je namreč poslovno povezana z idrijsko sodobno industrijo, ki na mednarodnih trgih zaseda pomembno vlogo, industrijsko območje pa zavzema prav mestni predel nekdanjih rudniških objektov. Če bomo dediščino uspešno približali novim priseljencem, bodo do našega okolja laže vzpostavili pozitiven in tesnejši odnos ter ga nenazadnje - obogatili.

Dediščina ima veliko povezovalno moč. V nasprotju z živim srebrom pušča globoko sled. Pri tem je naloga in vloga muzeja, da jo skuša predstaviti in približati javnosti ter odpreti prostor za dialog, srečevanja. In srečanja so sreča.